

שביר לצרכי

פפים נותנים תחושה של חיים, כאילו הבגדים אכן לבושים והם בתנועה. אם משתמשים בכל התחבולות ניתן ליצור תצוגה דראמטית בחלון ובכך לקשט את הרחוב ולהפוך טיול בו למאורע. נשאלת השאלה מה מכל המוזכר כאן נראה בחלונות-הראווה בארץ, או נכון יותר בחנויותיה של תל-אביב?

הבעייה העיקרית ברוב החנויות היא במשך שעות ארוכות, באותו מקום, באותה תנוחה, תמיד תחיר, תראה רעננה ונעימה, היא לא מעלה או מורידה במישקל, אינה מצטננת ואינה סובלת מאכזריות, לא שואלת מתי אפשר כבר לעזוב, ובודאי שאין צורך להעלות לה את שכר-העבודה. יש לתת לה תשומת-לב וטיפול כדי שלא תתבלה מדי. לפעמים יש להחליף אותה, כדי שלא תהיה היכרות קרובה מדי בינה לבין הלקוח, היכרות שיכולה

ההורים המעניינים שיגלה בחלון. מכיוון שהבובה היא בחזקת מוכרת יש להציגה לבושה בטוביטעם, כדי שתסקרן ותמשוך את העין. ישנן שיטות אחרות להצגת בגדים. שיטה אחת דוגלת בהנחת הבגדים על הריצפה או על אביזרים שונים. שיטה אחרת היא תצוגת בגדים תלויים, מעופפים. בשיטה זו הבגדים מחוזקים עליידי חוטים דקים המחברים למכ"פלת, לשרולל וכדומה. הבגדים המערי

ה א ס ל א מגיע לציבור חלונות-ראווה יפים ומושכים?

המיקרים הכובות מיושנות ומאוד לא עכשוויות. הבגדים נראים מרושלים, ללא שום איזון. חנויות מעטות בלבד ניתן לראות חלונות יפים ומעניינים. חנויות אלו מחזיקות צוותים מיקצרי עיניים, או אנשים מוסמכים המתכננים עבורם את החלון, והן אכן — נראות כאילו נלקחו מרחובות אירופיים. חלונות מיקצועיים נמצאים במשבר לצרכן. שם תמיד מופיע סיפור בחלון. טובה-לה משתמשת במינימליזם ויוצרת דרמה בחלון, גם מודאדא (ככיתה-המדנה) ונוסף יוצרים חלונות מעניינים. בחנויות אלו אין עומס, יש תיכנון מדויק לכל פריט, אין דבר מיותר.

החלון צריך להזמין את העוברים כרחוב אל החנות. התצוגה צריכה להיות מושכת מספיק אך לא חזקה מדי בכדי לא להפחיד את הקונה.

OH, BOY!

כל האלמנטים הנכונים של חלון-ראווה נמציים בחלון זה — צבעים מושכים ומנוגדים, תאורה מתאימה, קומפוזיציה מעניינת, איזון והומור. "בוי" בלונדון.

בעיית התאורה. בארץ נהוג להרליק את התאורה בחלונות-הראווה רק בשעות אחר-הצהריים. במשך היום החלונות הם אפורים ומשקפים את הנעשה ברחוב — מכוניות, עוברים ושבים וצלליות של עצים. מרקזה וחלון בשיפוע יכולים לעזור לפתור בעייה זו. בעייה נוספת היא קומפוזיציה משעממת הנבלעת בתוך החנות.

חנויות נחמדות כמו BODY

יש סיפור

פגישה עם מחזר מצריכה בחירה קפדנית של כל פריט. החלון פרובוקטיבי במיקצת, אך יש בו איזון — שימוש נכון בקווים (תנוחת הבובות), מיספר הפריטים המוצגים והצבע, הקומפוזיציה עובדת. שלט המכירה לא מסתיר העיקר. "המשביר לצרכן".

דיזנאוף

שימוש מצויין במינימליזם היוצר בחלון דראמה. הבובה מציגה את אופי החנות, ובצד מופיעים פריטים חשובים אחרים. "טובה-לה".

לונדון

הבובה נשענת על החלון, כאילו צופה במתרחש. זה נותן תחושה של פעילות, השתתפות ותצוגה יעילה. ההשתקפות ממריעה לראות את הפריטים.

ניכר המדינה

מראה דראמטי הנוצר בעזרת מחיצה מפרידה בין החנות והחלון. בכדי להשלים את האווירה חסרות בובה אומנתית ונעליים אלגנטיות. "מודאדה".